

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemam velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznauila (inserati) se sprejemajo in velja trisporna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 139.

V Ljubljani, v sredo 22. junija 1887.

Letnik XV.

Konvertiranje zemljiščnih obveznic.

Ko je kranjski deželni zbor v zadnjem zasedanju pretresal proračun zemljiško-odveznega zaklada za leto 1887., sprejel je v svoji dvanajsti seji dne 18. januarja naslednje od poročevalca dr. Mošeta nasvetovane predloge:

„Deželnemu odboru se nalaga, da

1. preišče tako hitro ko mogoče, kako bi se dale znižati letne doklade na neposredni davek v pokritje letnega doneska k zemljiško-odveznemu zakladu;

2. pretehta, ali se ne dá to doseči s konvertiranjem 5% zemljiško-odveznega dolga v nižje obrestljiv dolg, ki bi se imel plačevati daljšo vrsto let, kakor je določeno z dogovorom od 29. aprila 1876;

3. stopi v razgovor s c. kr. vlado in s finančnim zavodom v ta namen in poizvé, kako bi se dalo konvertiranje najvspešnejše za deželo kranjsko izvršiti;

4. poroča o tem deželnemu zboru, in ako je treba, tudi v izvanrednem zasedanju;

5. povabi v posvetovanje k dotičnim deželno-odborskimi razpravam dva člana deželnega zbora — in ako je treba, veččake v finančni stroki.“

Dr. Moše je vso to zadevo že prej pretresal v posebnih člankih v „Laib. Ztg.“, ki so bili tudi poslovenjeni in ponatisnjeni v posebni brošurici. Mislilo se je, da bode kranjska hranilnica prevzela konvertiranje zemljiščnih obveznic v nove obligacije, ker ima v ta namen potrebno denarno glavnico. Ali hranilnično vodstvo se te zadeve ni hotlo lotiti in je dalo na dotično vprašanje nepovoljen odgovor. Stvarni pomisliki so bili težko merodajen vzrok temu upiranju, ker reč takrat še ni bila tako vsestransko pretresana in preštudirana, da bi se bila mogla tako odločno odbijati, kakor je to storilo hranilnično vodstvo.

Velikaši kranjske hranilnice so se najbrž zaradi tega mrzili nasvetovani zamenjati starih zemljišnih obveznic za nove obligacije, ker se ta misel ni rodila v glavi njihovih političnih pristašev, ampak je bila

spročena od narodnih zastopnikov. Ko bi bila imela hranilnica stvarne pomislike, bi bila odgovorila, da se bode še le tedaj odločila, ali ponudbo sprejme ali ne, ko se bode reč temeljito in vsestransko pretresala in se bode pokazalo, je li taka zamenja mogoča in za obe stranki, namreč za hranilnico, kakor tudi za deželo istinito koristna. Ker je pa brez obširnejega vtemeljevanja odgovorila, da naj se deželni zastop na njo ne zanaša, bil je to očividni dokaz, da ji reč načeloma ni všeč.

Deželni odbor, ki je imel vsled gori omenjenega sklepa to zadevo natančneje pretresati, moral se je toraj obrniti do drugih denarnih zavodov ter je stopil v ta namen v razgovor z Dunajsko „Unionbank“, ki je svojega vodjo poslala k zaupnemu posvetovanju, ktero je bil deželni odbor v smislu deželnozborskega sklepa napovedal za petek, 17. t. m. K temu posvetovanju deželni odbor ni bil povabil samo dveh zastopnikov deželnega zbora, ampak vse v Ljubljani bivačoe deželne poslanece.

Po splošnem razgovoru je bil izvoljen ožji odsek, ki je zdaj že dva dni reč na drobneje pretresal in se prepričal, da je tako konvertiranje mogoče in da bode imelo za deželo jako veliko korist, ker bode pridobila veliko več kakor milijon goldinarjev. Deželni odbor se nadeja, da bode vse delo do srede meseca septembra dovršeno in tako vredjeno, da ga bo mogoče deželnemu zboru predložiti v pretresanje. V ta namen bode vlado naprosil, da naj kranjski deželni zbor nalašč za to reč meseca septembra, še pred začetkom državnega zbora, skliče k izvanrednemu zasedanju, v katerem se bode konvertiranje zemljiško-odveznega dolga postavno sklenilo. Ker je poleg tega za izvršitev te zadeve potreben še državni zakon, bi se dotični predlogi državnemu zboru takoj v začetku jesenskega zborovanja izročili, da jih reši še pred svojim razhodom in se reč prej ko mogoče vresniči.

Deželni zbor gorenje-avstrijski je nekaj enacega že lansko leto sklenil in državni zbor je dotični državni zakon, po katerem se deželi konvertiranje dovoljuje, sprejel v zadnjem zasedanju brez vsakoterega ugovora. Zato se smemo nadejati, da bode enako radovoljno pritrdil tudi sklepom naše dežele,

ki bode po tem potu dobila zdatne zneske, s katerimi ji bode mogoče za silno potrebne deželno-kulturne namene kaj več storiti, kakor do slej. Zato radostno pozdravljamo pričete obravnave ter izrekamo željo, da bi se srečno pričete enako srečno tudi izvršile in na laž postavile nemško-liberalne preroke, ki narodni večini deželnega zbora vedno oponašajo, da ničesa ne umejo in za deželo ne storé, in ki si pri dotični razpravi v deželnem zboru sicer niso upali nameravanemu konvertiranju nasprotovati, pa so vendar po svojem govorniku Luckmannu brez ovinkov svetu naznanjali, da od tega čina za deželo ne pričakujejo nobenega dobička.

Govor poslanca Mih. Vošnjaka

v državnem zboru dne 26. maja 1887 o ravnopravnosti.

Visoka zbornica! Če smo pri razpravi pravosodnega budgeta zašli na narodnostno vprašanje, je to vsekako čudna prikazen v našem parlamentu. Če pa pomislimo, da ima svoj vzrok v tem, ker ravnopravnost narodov ni še dejanski speljana, je pač umljivo, da se dotične stranke posebno pri pravosodnem budgetu oglašajo s svojimi željami in to celo take, ki bi se sicer ne smele.

Časti vredna levica visoke zbornice misli, da smo mi tisti nerodneži, ki pri vsaki priliki s kako narodnostno zahtevo na dan pridemo. Jaz pa mislim, da je to ravno narobe prav.

Jaz mislim, da je vzrok v tem, ker se narodnostim v Avstriji še ni dala ravnopravnost. Levica pravi, da je vsled tega na škodi, ker mi ravnopravnost zahtevamo, ona misli, da jo s tem zatiramo. Deloma bi se že utegnili temu pritrditi, posebno odkar so pokazala pojasnovanja gospoda zastopnika Celjske mestne skupine, da gré pri vsem tem nemško-liberalni stranki edino le za ljubikruhek. Prepričan sem, da, če bi imeli po javnih uradih Malega Štajarja, koder Slovenci prebivajo, izključljivo le tako osobje, ki razume naš jezik, bi upor proti vpeljavi slovenščine v urade polovico to-

LISTEK.

Andrej Turjaški, Karlovški general in glasovit junak. (1557—1594.)

(Spisal J. Steklasa.)

(Dalje.)

Po osvojitvi Bihača se podá Hasan domu v Bosno, da zbere ono vojsko, ki se je imela sniti čez en mesec po razpustu, da se podá ž njo proti Sisku, kajti tudi to trdnjavo je sklenil pridobiti kakor malo poprej Bihač. Celi ta čas pa je tretji oddelek Hasanove vojske delal most čez Kolpo, most čvrst, ogromen in širok, da je moglo sedem konjikov vstric čez-nj jahati. Tudi ta most je bil dodelan kakor Petrinja v navzočnosti krščanske vojske, ki se je bila že drugikrat zbrala v taboru pri Brestu, ali brez srca in odvažnosti gledala, kako so Turki hiteli z delom pri novem mostu.

Tudi pri tej priložnosti toži zapovednik v Sisku Mikačič na tuje čete v taboru pri Brestu, iz katerega se niti ne upajo iziti. Posebno jih je pre-

plašil nek list, ki so ga Turki po noči pustili na mostu Brestovškem, v katerem so zahtevali, da jim se grad predá. Samo z jezikom so bili junaki. Da je na tem nekaj resnice, prizná sam Valvazor (XV. 516), ko pripoveduje ob vzroku nesreče, ki je zadela kmalo za tem bana Erdeda. On sam pravi, da so se „nemški“ konjiki opili, a ban jih ni hotel čakati nego da je pobegnil.

Okoli polovice julija je bil most dogotovljen. 15. julija piše Mikačič, da sovražnik most že dodeluje ter z jakimi tramovi utrjuje, da bode mogel nositi težke stroje, s katerimi preti trdnjavi Zelini in pa tudi Sisku. Komaj je bil most dodelan, precej se je Hasanu javilo, ki se je takrat nahajal v Krupi. Od tamkej se naravnost odpoti v Kostajnico, kjer ga nahajamo že 14. julija, kakor nam pripoveduje Mikačič v omenjenem listu. Tudi so čuli iz Kostajnice ustreliti dvanajstkra iz topov, kar se je zares zgodilo pri odhodu Hasanove vojske, kajti 16. julija je bil sovražnik že pri novem mostu na Kolpi.

Dokler se je tako sovražnik lepo pripravljal za napad, ter tudi že sam Hasan z ostalo vojsko prišel v svoj tabor, vidimo na naši strani samo ne-

slogo in nered. In ko so se tudi že slovenske čete vtaborile pred dalje časom v taboru pri Brestu, je hrvatski ban še 15. julija vodil svojo vojsko po raznih krajih ter se nikjer vtaboril, kar potrjuje zopet Mikačič s svojim pismom od tega dne, rekoč: Bana nobeden ne opominja, da se čim prej vtabori. Bojim se, da se bode sovražnik vtaboril pri Petrovcu prej nego ban. Dajte ga vi opomniti in prositi, da se podviza s svojimi vojaki, pred vsem pa da pošlje konjike pred Brest, kjer so sami „Germani“, plašljivci, ki se komaj iz tabora pokazati upajo. To je ojstra sodba za „Germane“, pa tudi ni popolnoma resnična, kar smo že večkrat omenili.

Tudi Štefan Graswein, zapovednik Koprivniški, je zbiral svoje čete dalje časa nego je trebalo, ter ga ni bilo v taboru. Izgovarjal se je s tem, da čaka na denar, s katerim je imel vojakom najemnino izplačati. Vsled tega je od dne do dne odlašal svoj prihod v tabor, tako, da ga v odločnem času ni bilo tukaj, dočim se je ban s svojimi četami vendar vtaboril pri Brestu, kajti 19. julija, na dan bitke ga nahajamo v taboru.

Iz navedenega vidimo, da je v našem taboru

likošenj ne bil, kakoršen je tako, ko imamo prav veliko takih uradnikov, ki ne umejejo deželnega jezika slovenskega. O tej priliki dotaknil bi se tudi rad opazke častivrednega g. poslanca Lienbacherja, ki je nedavno obžaloval, češ, da naš parlament v nekakem oziru svoji nalogi ni kos, ker se namreč tu razcepljamo v narodne stranke. Vzrok po mojih mislih je zopet ta, ker nismo še dohili svojih pravic. (Prav res! na desni.) Dokler pa tega ne bo, videli bote nas vedno združene v narodnostne stranke in ne, kakor je to v Nemčiji navada, v konservativce in liberalce.

Na vse to, kar je g. poslanec dr. Foregger govoril o plitvosti slovenskega jezika, rečem le nekaj malega. Vedno se nam poje, da naš jezik ni sposoben, ker ni še tako izobražen, da bi se mogel po uradih rabiti.

Na to bi rekel g. dr. Foreggerju le to, da o tem sodi, kakor „slepec o barvah“. (Prav res! na desni.) Če ne pozna jezika, naj ne sodi o njem. Mogoče, da mu je znana takozvana „vindiška špraha“, ktero ste kar čez noč tu v parlamentu znašli. Slovenščine pa, ktera je že sto in sto let stara, književne slovenščine pa gotovo ne pozna. Zato še enkrat rečem, da je jako obžalovanja vredno, če se gospodje spravljajo nad reči, katerih niti ne poznajo ne.

Če on misli, da naš jezik ni še toliko izobražen, da bi se mogel rabiti za uradni jezik, mu svetujem, da naj se potruji k profesorju Miklošiču, ki gotovo ni pristaš naše stranke, temveč se bolj drži gospode nemško-liberalne. On ga bo podučil, ali je slovenščina sposobna za uradno rabo ali ne.

Način o enakopravnosti in enakoveljavnosti, ktero je tudi povdarjal, zdí se mi kot nekako prežvekanje neke dotične razprave štajarskega deželnega glavarja v tem oziru. Jaz pravim, da, če smo enakopravni, smo tudi enakoveljavni gledé jezika!

Gosp. poslanec dr. Foregger spravil se je tudi čez moje lanske opombe v budgetni debati, ko sem namreč povdarjal in dokazal, da Slovenci na narodno-gospodarskem polji še niso tako daleč in ne napredujejo toliko, kakor bi bilo to potreba, ker imajo še preveč posla z narodnostnim vprašanjem. To moje opazko je gospod poslanec tako zavrnil, kakor da bi bil jaz trdil, da je pri Slovencih glavna reč povdarjanje narodnosti, za ktero polagoma še le vse drugo na vrsto pride.

Toda stvar je drugačna. Jezik je izraz naroda. Če bi si ne rešili in ohranili jezika, zgubili bi tudi narodnost. Če nas visoka vlada pri tem ne podpira in sama ne gleda na to, da bi se nam dala na podlagi člena XIX. ravnopravnost, potem seveda leti vsa krivda na nas kot narod; mi se moramo upirati sami silnemu naskoku nasprotnikov in sami si moramo pomagati. Za to nam pa ravno časa primanjkuje za razvoj na narodno-gospodarskem polji, kterega bi tudi silno potrebovali.

Kar se tiče statističnih podatkov gospoda dr. Foreggerja, moram se pač čuditi, zakaj da se je oziral na one, ki so za celo Štajarsko deželo veljavni. V tem smislu seveda so njegovi pravi in dr. Ferjančičevi gledé 94.000 in 80.000 neresnični. Toda tu ne gré za razmerje, v katerem žive Slovenci in Nemci po celi deželi Štajarski; kajti če

zahtevamo narodno ravnopravnost, imamo le pred očmi področje Celjske okrožne sodnije in nam niti na misel ne pride, da bi se morda tudi na Graško ali Ljubansko področje ozirali ter zahtevali, da morajo ondi sodniki tudi slovenščine zmožni biti. Razmere na Malem Štajarju — in tu je ravno okrožna sodnija Celjska — so pa take, da je res poleg 90% Slovencev le 10% Nemcev. Kako le naj bi se teh 90% Slovencev dajalo 10% Nemcem, oziroma njihovim nemškim uradnikom pod noge? (Čujte! na desni.)

(Konec prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 22. junija.

Notranje dežele.

Naučni minister je novemu četrtemu razredu češke gimnazije v Opavi za drugo polovico šolskega leta podelil pravico javnosti. Šolo je ustanovila „Matica šolska“.

Staročehi si mnogo prizadevajo, da bi se sklenila sprava z Nemci na podlagi enakopravnosti, vendar Nemci nočejo o tem slišati. — V nedeljo so imeli Mladočehi velik tabor na gori Rip. Nekateri časniki pišejo, da se je sošlo do 20.000 ljudi, kar pa je gotovo neresnično. Dr. Grégr je v svojem govoru trdil, da so vse nesreče češkega naroda krivi fevdalci in klerikaleci, in da on s svojimi tovariši več ne vstopi v češki klub. Grof Kannic je povdarjal, da se bodo on in poslanec Engel in Vašaty zvesto držali dr. Grégra. Konečno je zbor vsprejel resolucijo, da se mora češki jezik uvesti kot notranji jezik pri uradu. Češka kraljevina se ne sme razdeliti v nemški in češki del.

Začetkom prihodnjega šolskega leta bo vlada nastavila v **Bosni** in **Hercegovini** več ljudskih učiteljev. Plače bodo imeli po 500 in 600 gold., prosto stanovanje, vrt in drva. Vlada je razpisala službe do 10. julija. Vsak prosilec se mora izkazati s spričevalom sposobnosti in znanjem deželnega jezika. — Armada v Bosni in Hercegovini se bo pomnožila za štiri stotnije. Častniki in podčastniki se bodo nastavili iz avstro-ogerske stalne vojske.

Volitve na **Ogerskem** vrše se v največjem neredu. V mnogih krajih so krvavi pretepi. V Szerdahelyju so ljudje zažgali židovsko predmestje, zgorelo je mnogo hiš. Do sedaj je izvoljenih 391 poslancev: 251 liberalcev, 42 zmerne opozicije, 68 neodvisnih, 9 antisemitov, 16 izven strank, 5 ožjih volitev. — Vlada je napela vse svoje moči, da si pridobi nove volilne okraje. In čemu toliko truda? Ali je sedanja vlada res tolika sreča za Ogersko? Ogerske finance glasno govoré!

Vnanje države.

O **srbskem** ministerstvu piše „Pol. Corr.“, da namerava vrediti finance in preosnovati ustavo. Finančne razmere so v Srbiji jako žalostne, in vsaka vlada morala bi se poprijeti tega vprašanja. V vladnih krogih se govori, da se bodo morali znižati stroški v vojni upravi, v administraciji, pravosodji in diplomaciji. Znižati bi se mogli vojaški stroški za tri milijone, pri notranji upravi za poldrugi milijon in pri ministerstvu vnanjih zadev za 500.000 gl. S tem denarjem upajo s časom odpraviti primanjkljaj. — Kar se tiče ustave, pečajo se ž njo že od leta 1881. Ustavo pa more premeniti vélika skupščina, v ktero voli narod 600 poslancev. Vlada v to skupščino ne voli nobenih poslancev. Narod ima v tem oziru popolno prostost, odločevati v najvažnejših državnihi vprašanjih. Taka skupščina se neki snide v jeseni. Rističev ministerstvo namerava tedaj premeniti ustavo. — Ruski listi še vedno presojaajo srbske razmere. Tako piše zopet „Novoje Vremja“:

Ristič je moder in izveden, ter ne bo storil takoj koraka, da bi mogel na Dunaji vzbuditi nezadovoljnost. Nikakor se ne čudimo, ako se Ristič prijaznega kaže proti Avstriji. Za nas je važna vedeti, kako se bo Ristič obnašal proti Rusiji. Znano je, da so vsled nasprotja med Rusijo in Srbijo iztirali metropolit Mihajla, in je tudi skoraj gotovo, da ga bo nova srbska vlada nazaj poklicala. — Na Dunaji to dobro vedó in so tudi toliko prevladni, da se kralj Milan ne bo obrnil popolnoma na rusko stran. Ristič in njegovi tovariši imajo jako težavno stališče. Previdni morajo biti in vendar odločilni; Dunajskim krogom ne smejo dati povoda nezadovoljnosti. — Te besede ruskega lista so mirne in zmerne. Vsak slovanski narod ima tudi svoje posebnosti, za ktere se mora boriti. — „Novosti“ pišejo: Že več let povdarjamo, da je moč Slovanstva in ob enem Rusije v tem, da narod prosto pokaže svojo voljo in željo. Prostost balkanskih Slovanov je politična modrost. Prostosti si pa ne mislimo tako, kakor jo sedaj razgláša Evropa gledé Balkana. Srbijo obdajajo avstrijske dežele in avstrijska armada, vendar je imela toliko moči, da je dobila ministerstvo, kakoršno si želi narod. Bo li stalno, tega ne vemo; vendar že to priča o moči pravega narodnega gibanja, da je v tako neugodnih razmerah prišel Ristič na krmilo. Upamo, da bo tudi bolgarski narod pridobil si zgubljeno prostost. Kedar se uresniči prava narodova želja, končale se bodo zmešnjave v Bolgariji. Dokler si slovanski narodi na Balkanu ne priboré neodvisnosti, ne morejo se uspešno boriti proti svojim nasprotnikom.

Bolgarski regent odpotuje te dni v Trnovo, kjer se snide narodno sobranje. Vojni minister Nikolajev bo nadzoroval posadke po deželi. — O bolgarskih razmerah piše „Nord“: Bolgarsko vprašanje pride zopet na dnevni red, ker so nekatere vlade, v prvi vrsti Turčija, sprožile svoje nasvete. Vendar v Peterburgu ne upajo, da se jim posreči nova poskušnja, ker so še vedno prejšnje ovire. Rusija ne bo premenila svojega stališča, dokler se ne izvrše njene zahteve. — „Pester Lloyd“ piše, da je ruski zastopnik v Carigradu, Nelidov, že meseca januarja nasvetoval Turčiji, naj države imenujejo v Bolgariji začasnega vladarja in novo ministerstvo. Ti dogovori pa niso imeli nobenega uspeha. Iz Sofije se poroča, da nameravajo regenti sobranju staviti predlog, naj se ustava spremeni. Ustava bi se spremenila tako, da izvoli sobranje le jednega regenta, ki bi moral skrbeti za red in mir v deželi. Drugo leto bi se morala volitev ponoviti, in to bi se vršilo tako dolgo, da se evropske države sporazumejo o pripravnem kandidatu za bolgarski prestol. Ta nasvèt se loči od ruskega v tem, da sobranje voli vsako leto začasnega vladarja; Rusija pa nasvetuje, da Evropa voli začasnega regenta, ki bi ne bil odvisen od sobranja. Vlada v Sofiji je neki že izbrala dva kandidata: Strecker-pašo in Aleko-pašo. Vsa ta poročila niso posebno verjetna, ker je sploh znano, da bi Rusija ne potrdila Aleko-pašo.

„Nord“ se piše iz Peterburga o **trocarskem shodu**: Ko bi morali vsled dolge zime dvomiti o bližnji spomladi, spomnijo nas nekateri časniki, da se vrača spomlad. Kedar jim primanjkuje tvarine, vzbujajo pozornost z neosnovanimi poročili. Tako beremo v mnogih časnikih, da se snidejo avstrijski, ruski in nemški cesar. Kolikor pa so nam znane razmere, moremo trditi, da se cesarji ne snidejo. Mir v Evropi je gotov, in ni treba narodov vznemirjati z nepotrebnimi poročili. V ruskih dvornih krogih ničesa ne vedó o shodu treh cesarjev, pač pa govoré o potovanji cesarske družine na Finsko in Dansko.

Ruski minister notranjih zadev je opomnil luteranske duhovnike v baltičkih pokrajinah, da morajo po § 4. postave luteranske cerkve v Rusiji znati ruski jezik. — Ker tujei v Rusiji ne smejo kupovati posestva ob meji, preselili so se mnogi v notranje dežele. Veliko Nemcev se je preselilo v

vladala nesloga, zatoraj pa ni čudno, ako so naši izgubili bitko, ki se je kmalu za tim začela s složnim in v vsakem oziru dobro obskrbljenim sovražnikom. A k tej nesreči pridruži se še druga, namreč izdajstvo nekega naših ljudi.

Neki Vojnič „Srbín“ je bil banov voditelj, kteremu so bile znane vse namere in odredbe banove. Poprej je bil v službi pri Turkih, a kasneje je pribežal k banu. Ban se je hudo prevaril, da je tako nestalnemu klatežu vse zaupal ter povedal, kako je z našo vojsko in kaj namerava storiti. To je bila vendar prevelika nespretnost banova, ktero je kasneje sprevidel, kajti le-ta lopov je bil od Turkov podkupljen, samo da po njem zvedó točno, kaj se dela in namerava v krščanskem taboru, pa je potem spet pobegnil k Turkom ter nagovoril Hasana, da navali na naš tabor in da prisili naše na boj, odkrivši mu vse pogrške naših čet.

Zdaj je čas, je govoril on, da napadeš sovražnika, dokler ga je malo in dokler ima pešce same mladenčce, ktere so še le nedavno s polja pobrali ter jih uvrstili v bojne redove. Ali ko se bodo zbrale vse raztresene čete, kakor o tem snuje ban Bakač,

ter se nadja, da se bode v kratkem zgodilo, pa ko pridejo še „germanski“ konjiki, ki se boré z dolgimi puškami (to so kirasiri), potem bode uspeh bitke dvojljiv. Zatoraj naj se ne obotavlja, nego naj čim prej napade sovražnika. Dva dni je o tem razmišljal Hasan ter konečno odločil, da se ima udariti tretji dan, namreč 19. julija. (Valvazor XV. 516—517).

O tem odloku Hasanovem je zvedel ban ter je sporočil svojim ljudem, da naj mu za imé Božje pošljejo kakor hitro mogoče več ljudi, kajti nevarnost je velika. Ban je skoraj slutil veliko nesrečo, ki ga je kmalo za tem zadela. 19. julija 1592 je prešlo čez most na Kolpi do 15.000 turške vojske, a vse banske je bilo komaj nekaj čez 2000 vojakov. Od druge do četrte ure je trajal boj. Naši so se s početka junaško držali, ali so kasneje sramotno bežali. Konjiki so bili skoraj vsi pobiti. Sam ban se je komaj rešil; zmešnjava pa je bila tako velika, da se zanj ni znalo nekoliko dni, je li živ ali mrtev. Pred bitko je oblegal Brest ter ga še le drugi dan osvojil. Mikačič piše 20. julija zjutraj, da je sovražnik požgal Brest vkup z „Germani“ ter še dve drugi vasi. Nobeden se ni iz tabora rešil, vsi so

izginili. Plen je bil tako obilen, da so ga Turki celo noč vlekli iz tabora. Koliko je bilo vjetnikov, nam ni znano.

Precej drugi dan za tem je palil Hasan vasi okoli reke Odre. Tudi na Drenčino je navalil, ali je osvojil in zažgal samo vas, ker trdnjavnica se mu ni hotla podati. Mikačič javlja to kapitelnu 20. julija, pa dodaje: „Od strahu so mi vsi ljudje pobegnili, razun 25. Pridite na pomoč danes ali jutri, ker se Odra more pregaziti. Zagrebški mestjani so pobegnili, iz Siska se ne prikaže nobeden, niti kakšen haramija (Hrvati narodno oblečeni in oboroženi). Od dela in utrjevanja ne moremo več dihati. Ako Turki zahtevajo trdjavno, kaj nam je storiti? Takoj nam ptišite po kakošnem brzem konjiku, ker ne moremo čakati sovražnika, dokler pregazi Odro. Bog daj, da ne bomo poprej obleženi, preden vi to pismo dobite.“

(Dalje prih.)

Moskvo. — Ta mesec se snidejo v Moskvi ruski misijonarji, da se dogovoré o sredstvih, kako bi zatrli mnoga verske ločinke v Rusiji.

Francoški vojni svet je potrdil vse vojaške načrte vojnega ministra Ferrona. — Nedavno so listi pisali, da je general Boulanger prevzel poveljništvo vojnega kora v Tolozi. Sedaj pa trdijo, da je še vedno v Parizu s svojo družino in dan na dan obiskuje svoje prijatelje.

Angleška kraljica Viktorija je včeraj praznovala petdesetletnico svojega vladanja. Pripeljala se je v London, kjer jo je mnogobrojno občinstvo na kolodvoru in po ulicah navdušeno pozdravljalo. Pripravljajo se velike slovesnosti v Londonu in po drugih mestih. Angleški narod je pa tudi lahko zadovoljen s svojo kraljico, ki že od 20. junija 1837. l. vlada mogočno angleško državo. Mnogo se je premenilo v teh letih, angleška trgovina in kupčija se je velikansko razširila, Angleži so v tem času imeli 87 vojskâ, a le jedno v Evropi, namreč Krimsko proti Rusom. V Afriki, Aziji in Avstraliji so si Angleži pod vladarstvom sedanje kraljice pridobili mnogo sveta. V Evropi so imeli Angleži večkrat odločilno besedo, in vedno se šteje Anglija med prve svetovne države. Kar pa moramo posebno poudarjati, je to, da Angleži pusté katoliški veri popolno prostost, kar gotovo priča o pravičnosti angleške kraljice. Rodila se je 24. maja 1819. vlado je prevzela 21. junija 1837, omožila se je 10. februarja 1840 s princem Albertom Saksonsko-Koburškim; od 14. decembra 1861 je vdova.

Italijanska zbornica je z 252 glasovi proti 46 vsprejela vladno predlogo, da se carina na pojlske pridelke zviša na tri franke. — Vlada je 19. t. m. naznanila francoski vladi, da se vsled finančnih razmer ne bo vdeležila uradno svetovne razstave v Parizu. — V nedeljo so se vršile v Rimu občinske volitve. Vpisanih je bilo 28.407 volilcev, na volišče jih je prišlo 13.787. Najprvo so bili izvoljeni liberalni in „klerikalni“ kandidati. Na to so dobili „klerikalni“ kandidati 7317 do 6730 glasov, liberalni 6529 do 3207 glasov. Italijanski liberalni časniki so zelo nezadovoljni z izidom volitev. — Te volitve v Rimu pa so za katoliško stvar velikega pomena. V Rimu stanuje kralj, tû je središče višjih uradov, in vendar je narod pri volitvah pokazal svojo udanost do cerkve in papeža. Tudi ministerstvo, ki noče slišati o spravi s papežem, mora spoznati, da narod odločno hoče spravo in mir.

Nedavno smo sporočili, da so Italijani v **Masavi** poslednje dni opazovali velike požare po abisinskih gorah. Mislili so, da Ras Alula požiga pašnike, da prisili pastirske rodove, umakniti se v sredo dežele, da bi se ne mogli družiti z Italijani. Vendar ta misel ni bila prava. Domači rodovi namreč vsako leto zažgó pred navadnim deževjem grmovja in suho travo, da imajo pripravno polje, ki jim potem bogato rodi. Ta navada je razširjena po mnogih krajih v Afriki. Kdor je živel v Masavi, mogel je opazovati na abisinskih gorah take ognje meseca junija in decembra. Ras Alula toraj s temi ognji ni nameraval Italijanom delati ovire.

Iz **Carigrada** se poroča, da odstopi sedanje turško ministerstvo in sultan Khairudin-paša pokliče na krmilo. O spremembi turške vlade so časniki že večkrat pisali. Sultan namreč ni zadovoljen s turško-angleško pogodbo, ktero je sklenilo sedanje ministerstvo. — Rusi neki zbirajo v Armeniji veliko armado. Dva vojna kora, ki sta v Besarabiji, hočejo tudi premakniti na armensko mejo.

Izvirni dopisi.

Iz Št. Jerneja, 21. junija.

„Dežela kránjska nima léps'ga krája,
Ko je z okól'eo tá, podóba rája.“
Preširen.

Sicer na čelu postavljene besede veljajo za raj kranjske dežele: svetovno znani in divni Bled; a tudi o Šent Jerneji, jedni najlepših vasi na Kranjskem, vzlasti krasni njeni okolici, veljajo iste besede. Tujec, prvikrat obiskajoč lepo Krško ravnino, ne more prehvaliti to Dolenjsko vas in okolico Šent Jernejsko. Le-to je Krški godbeni klub in pevce napotilo, da so letošnji poletni izlet napravili v Št. Jernej. V ta namen je „Krško bralno društvo“ v zvezi s pevci in godei odločilo 19. dan junija, ter so zadnji ob 4. uri popoldne priredili koncert na vrtu gostilničarja g. Zagorca. Cel Št. Jernej je bil na nogah. Vsa vas je bila v zastavah (národnih) in olepšana z mlaji; vzlasti pa vrt, na katerem se je zbralo občinstvo. Videlo se je, da so gotovo tudi nežne roke pripomogle k tako izborni olepšavi Zagorčevega vrta. Pri vходу nas pa je pozdravljala velikanska trobojnica, kar nam je posebno godilo.

Tujcev se je vdeležilo toliko, kakor pri nobenem izletu ne, kar so jih Krški pevci napravili poprejšnja leta. Posebno veliko občinstva je prišlo s Krškega, Rudolfovega, Kostanjevice in Mokronoga; tudi Žužen-

berg in Brežice sta bila častno zastopana. Od vseh strani je pa lepo godbo in vbrano petje priprosto kmetsko ljudstvo z največo paznostjo poslušalo; dokaz, da je naš narod vnet za to. Vsaj pa tudi ni boljših pripomočkov za blažitev človeških čutov — soseben srčnih, kakor godba in petje. Zategadel bi godbenemu klubu in pevcem svetovali pogosto napravljati enake izlete na deželo med prosti narod, da tudi ta sliši kaj lepega, ker s tem se najlože odpravijo tiste malovredne klafarske pesni.

Od posameznih točk jako obširnega vsporeda naj navedem le: „Spomin na Kranj“, četvorka, sestavljena iz najlepših slovenskih narodnih pesni, vglasbil g. V. Parma, in pa dr. B. Ipavič-eva „Domovina“, zbor s tenor- in bariton-solo. Ko so godei začeli prvo kompozicijo igrati, vname se burno ploskanje in pogostno klicanje: „živio Parma!“ Vsaj pa ta skladba zasluži pohvale; prilega se popolnoma slovenskim ušesom, ker je v čisto narodnem duhu sestavljena. Ipavič-eva „Domovina“, sicer povsod dobro znana pesen, dopada vendar slehernemu še zmirom, akoravno jo je že dostikrat slišal — osobito pa, ako poje bariton tako izvrsten pevec, kakor je g. Medič. — Reči moram, da so se godei kakor pevci po vsem dobro obnašali, in obema voditeljema, gospodoma Parmi in Kleinu smemo le čestitati, ki sta godee in pevce tako izvrstno izurila. Oni gospod, ki je nekdanj slul po časopisih kot starosta Krških pevcev, pa se sedaj odteguje — bi moral sam priznati, da se popred ni tako pelo, kakor sedaj.

Završujoč današnji dopis, zakličem v imenu vseh vdeležiteljev tega izvanredno lepega izleta v krasni Šent Jernej: „Živeli Krški godbeni klub, pevci in voditelja gg. Parma in Klein!“

Prijatelj godbe in petja.

Iz **Smuke**, 19. junija. (Vihar, toča, naliv.) V Mali Gori na Kočevskem bil je 15. t. m. semenj. Celi dan bilo je soparno vroče. Kar na enkrat okoli 6. ure popoldne se stemni, bliski švigajo in toča začne padati. Nektera zrna so bila debela kakor orehi. Hvala bodi Bogu, da je padala le redko in kmalu nehala. Piš pa je bil silen, da je kar drevje krehalo. Veliko nesrečo pa je toča napravila v bližnjem **Starem Logu** in **Polomu**. Tam okoli je na polji skoro vse zbila. Vihar je izkoreninil že jako zraščena drevesa, na potu sta bila videti dva orjaška izkoreninjena oreha.

Hudo zadeta je tudi sosednja **Smuka**. Tam zopet **Topla Reber** bila je od toče naenkrat bela kakor po zimi. Precej je trpela tudi stran **Hinjske fare**, ki leži proti Žužemberku. Silni piš je mlade trte v Gradenski gori kar povil, potrl; naliv pa je tudi zemljo pobral. Sadje je zbito, žito potolčeno. Kako to boli ubožega kmetiča!

Gradenski vinogradec mi je žalostno tožil, da bo imel iz treh vinogradov komaj jedno vederce = 32 bokalov vina, ko ga je prej pridelal do 30 vederc, v dobri letini še več. — Gradenskega vina drugod sicer ne bote poznali, ker nima še svetovnega glasu.

Žalosten pa je že siromak, če zgubi jeden groš, kaj še le, ko mu je nesreča vzela edino veselje, ktero si je mogel pridobiti z lastnimi žulji na tužnem dolenjskem krasu.

S kmetov, 20. junija. (Šolski vrti.) Postava zahteva od šol, da si tudi šolske vrte napravljajo. Učitelj naj bi jih zasajal z drevesci — ter požlahtnoval in ravno pri tej priliki šolarje učil sadjarstva. Kedar pa vzgoji na vrtu za presajo godnih dreves, naj bi jih razdelil kmetom v svoji občini. To naj bi jim bil dokaz, da šolskega vrta, včasih krvavo plačanega, niso kupili zastonj, da že rodi lepe sadike, ki bodo rastle zdaj na kmetovi zemlji in njemu donašale sad. Šolski dečki pa naj bi se ravno na šolskem vrtu izurili v sadjarstvu, to na domačem nadaljevali in očetom djansko pokazali, da šolski vrt in poduk ni zastonj. Tako bi šolski vrti dosegli v resnici svoj namen!

Ali žalibog, videl sem marsikje šolske vrte — pa samo gole prostore; — videl lepo ograjene, s prijetnimi uticami, toda drevesca — nisem ga zapazil nobenega. Posajeno in posejano pa je bilo na njem vse kaj drugega, da se ne more spoznati, je li to šolski vrt ali kakega drugega posestnika.

Ni pa tako povsod, razumite me dobro. So tudi šolski vrti vzgledno vrejeni; gradice polne dreves, od malih, ki so ravno iz peške pognali, notri do velikih, ki rodé že žlahten sad; a te vrste vrtovi so bolj redki.

Naj omenim še druge napake pri šolskih vrtih! — Velikokrat se namreč zgodi, da drevesca ne pri-

dejo v roke občanom, kmetom sploh, ampak razdajejo se le prijateljem ali grajščinam, kateri bi si lahko do drevesce pomagali po drugi poti, in sicer veliko laglje, kakor kmet. Zgodi se pa tudi, da se bližji in daljni sorodniki dobro okoristijo iz šolskih vrtov. To gotovo ni prav in ne po namenu šolskega vrta.

Pisane so te vrstice z najboljšim namenom: 1. Da bi se šolski vrti lepo oskrbovali, da bi bili res prava sadjarska šola za šolske dečke — poznejše gospodarje. 2. Da bi se za presajo godna drevesca delila le kmetom in občanom ne gledé na osebne koristi in prijaznosti.

Na ta način bi se dalo mnogo storiti za blago in koristno sadjarstvo.

Iz **Ljutomerskih goric**, 21. junija. (Toča) je za nas v tem času najstrašnejša reč. Vsaki dan s strahom opazujemo oblake, ki nam utegnejo v par minutah vse naše upanje uničiti. Glavni del Ljutomerskih goric je sicer Bog te nesreče še obvaroval, pa grozil se nam je že večkrat, zlasti pa zadnjega majnika in na Vidovo, ko je toča v naši bližini že veliko škode naredila.

Zadnjega majnika je priklestila s slovenskih goric čez Polensčak, sv. Lenart. Veliko nedeljo in Ormož, kjer se je čez Dravo na Hrvaško obrnila. Na Vidovo pa je le nekatere kraje Velikonedeljske in Ormoške župnije dosegla, pa ondi toliko hujšo škodo naredila. Potolkla je gorice po Runču, Stanovskem vrhu, Litmerku in polja v spodnjem delu Ormoške župnije, kamor prvikrat ni prišla. Ta huda ura je prišla še le ob 9. uri zvečer s takim vetrom in dežjem, da sta veter in dež skoro še več škode naredila, kakor toča. Vinogradi so ondi čisto uničeni, travniki zapaljeni in žito pomandrano. V Ormoški župniji, kjer so imeli obakrat točo, morali so žito večinoma pokositi, tako tudi pri Veliki nedelji.

Kjer je nas še Bog obvaroval te nesreče, kaže vse lepo po polji in vinogradih, vendar nimamo več upanja, da bi letos dobili tako vinsko kapljo, kakor lani, ker je vreme začelo postajati goricam neugodno. Vedni močni vetrovi in pogosto deževje zlasti v tem času, ko trs cvete, vpliva jako slabo na razvijanje sicer obilno nastavljenega grozdja. Vinski trgovci to že slutijo, zato so začeli spet po vinu popraševati, dasiravno je do sedaj kake mesece vinska kupčija popolno mirovala.

Domače novice.

(Graška) lažnjiva tetka alias „Tagespost“ ima v večernem listu zadnjega ponedeljka naslednji lažnjivi telegram: S. Reka 19. junija. Več nego 900 s posebnim vlakom iz Ljubljane došlih **slovenskih romarjev**, večinoma žensk, je obiskalo danes pod vodstvom svojih duhovnikov romarsko cerkev na Trsatu. Mnogo romarjev je bilo grenko užaljenih, ker niso tû našli papeža. Pravili so, da je ta (namreč papež) njihovemu vlaku že podelil svoj blagoslov in so jim zatrjevali njihovi voditelji, da bode papež iz bližnjega Rima sam prišel na Trsat. — Tako „Tagespost“. — Kdor pezná slovensko ljudstvo, pozná „Tagespošt-o“ in njene dopisnike, nima za take baže liste drugega, nego — obžalovanje, da ne rečemo kaj drugega.

(Zastava) slovenskega delavskega pevskega društva „Slavec“ razstavljena bo od 23. junija do 4. julija vsak dan od 9. ure dopoldne do 6. ure zvečer v poslopji „Rudolfinum-a“. — Vstopnina za osebo 20 kr.; za dijake in šolarice 10 kr. — Zastava je v istini krasna in dela čast domači vezenini; izdelovateljica gospica Föderlova in društvo smeta biti ponosna na krasno delo. — Glavno polje zastave je bela svila; na jedni strani je bogato v zlatu vezana „lira“, okoli ktere se razprostira umetno narejeno lipovo perje in napis društva. Pod „lir-o“ je na modro-rudečem traku v zlatu vdelano gëslo: „Svoji k svojim!“ Arabeske na višnjem robu je izborno delo, ravno tako krasni vogali. Na drugi strani je v zlatu krasno izdelan delavski grb: roki naravne barve in pod njima mehanično kolo. Pod grbom je na modro-rudečem traku vdelano geslo: „V slogi je moč.“ Na strani se razvija lipovo perje z letnicama 1883 (ko se je društvo utanovalo) in 1887 (ko se razvije zastava). — Vse delo je lično in umetno izpeljano in vsakteremu priporočimo, da si je ogleda, kdor se zanima za domačo umetno vezenino.

(Šišenska čitalnica) priredi prihodnjo nedeljo, dné 26. junija, pri Koslerji veselico, kterej obseg bo: Petje, godba skupne vojaške godbe, streljanje in kegljanje na dobitke in razne ljudske zabave. Podrobni spored prihodnjič.

(Slovenska predstava na Vrhniku) vršila se je v nedeljo 19. t. m. in reči moramo, z vsem onim vspehom, ktereга doseči morejo igralci veščaki pod veščim vodstvom. „Ponesrečena glavna skušnja“, komična slika, priredil Ign. Borštnik, je toliko komičnega zadržaja, da gledalca neprenehoma sili k smehu. Glavna uloga „Prepelicarja“ je bila v rokah g. Borštnika, ki jo je tako vrlo pogodil, da v tej ulogi gotovo nima para na Slovenskem. Gospica * * „Trdoglavka“ je bila prav brhka krčmarica, kateri je gladko tekla beseda. Hlapec „Boštjan“ g. Brak, „Primož“ g. Kocelj, sta do pičice posnemala ukretnega hlapca in povzročevala obilo smeha. — „Ne kliči vraga“, burka v enem dejanji, poslovenil dr. Karol Bleiweis, iz čitalnice Ljubljanske ni bila na dobrem glasu, a že v začetku prepričali smo se, zakaj ne. Tej igri navdihniti morejo pravo življenje le veščaki. „Profesorja Mladoviča“ predstavljal je g. Kocelj z vsemi podrobnostimi komike, ki se v obilni meri najde — v tej ulogi. „Mina“ in njena predstavljavka nam je do malega ugajala, čudili smo se, kje jemlje ta nežna oseba toliko energije in glasu. Jako ljubeznjivo se je predstavljala „Darinka“, in g. Danilo „Lugič“ je bil tak, kakoršen se more zavetati od izurjenega igralca. Splošen vtis je bil ta, da je igra izredno gladko tekla, in občinstvo je živahno ploskalo ob koncu igre.

Vesela igra Görlitzova „Popolna žena“ je pa mojsterska igra, ki ima toliko komičnih zapletov, da vzbuja neprenehoma smeh. Gosp. Borštnik izbral si je „Vrablja“, vpokojenega uradnika ter predstavljal ga prav z neprisiljeno in naravno komiko. Gosp. Danilo, zdelo se nam je vsaj, moral se je žrtovati v tej igri. „Pavel Zdrav“ ni v njegovi stroki — a kot vešč igralec spridil ni ničesa. „Lujiza“, njegova žena (gospodična „Zvonarjeva“), bila je prav na svojem mestu, pogodila je moderno hišno gospodinjjo tako vrlo, da je videla marsiktera mestna „fajlica“ sama sebe v ogledalu. To je bilo komičnih zmešnjav, kolikor si jih gledalec more želeči. Tudi gospodična Gostičeva nas je kot jezična postarna služabnica „Minka“ jako dobro zabavala. O kratkem: To je bil večer veselja in zadovoljstva. Hvala vrlim Ljubljanskim igalkam in igralcem!

(Vabilo.) „Pedagogiško društvo“ v Krškem bode imelo letošnji občni zbor v četrtek dné 30. junija t. l. ob 2. uri popoldne na gostilničnem vrtu gosp. Gregoriča v Krškem. — Spored: 1. Poročilo o društvenem delovanji preteklega društvenega leta. 2. Pregled letnega računa. 3. Volitev treh pregledovalcev računov. 4. Volitev sedmih udov v društveno vodstvo (odbor). 5. Določitev letnega doneska za prave in podporne ude. 6. Določitev gledé „Pedagogiškega društva“. 7. Predavanje deželnega potovalnega učitelja in tajnika c. kr. kmetijske družbe gosp. Gust. Pirca: Kako je šolski vrt vrediti in obdelavati? 8. Nasvėti. — Zarad velike važnosti tega zborovanja vabijo se vsi pravi in podporni udje, kakor tudi vsi drugi prijatelji šolstva in napredka k mnogobrojni vdeležbi.

Odbor „Pedagogiškega društva“ v Krškem.

(Vabilo) k veliki veselici, ktero priredé vsa slovenska društva Tržaška na korist družbi sv. Cirila in Metoda v nedeljo, 3. julija 1887, v prostorih Tržaške slovanske čitalnice (Monte Verde). — Spored: 1. D. Jenko: „Naprej“, koračnica, svira vojaška godba. — 2. A. Leban: „Mornarska“, poje možki zbor z baritonovim samopevom. — 3. G. Rossini: Ouvertura k operi „Viljem Tell“, svira vojaška godba. — 4. F. Kücken: „Plavaj ladja moja“, poje ženski zbor s spremljevanjem vojaške godbe. — 5. Telovadba, izvršuje Tržaški „Sokol“. — Fr. Sommer: „Sprehod“, potpourri, svira vojaška godba. — 7. Šaljivo srečkanje na dobitke v korist slovenskemu otroškemu zabavišču, obavlja „Tržaška ženska podružnica sv. Cirila in Metoda“. — 8. A. Nedvéd: „Oblakom“ in A. Leban: „Slovó od domovine“, poje mešan zbor. — 9. A. Thomas: Romanca iz opere „Mignon“, svira vojaška godba. — 10. I. pl. Jaje: „Zrinski-Frankopan“, poje možki zbor s spremljevanjem vojaške godbe. — 11. „Ena se mora omožiti“, vesela igra v jednom dejanji, poslovenil I. Kalan. — 12. G.

Verdi: Finale iz opere „Macbet“, svira vojaška godba. — 13. „Gluh mora biti“, gluma v jednom dejanji, poslovenil J. Noll. — 14. Svobodna zabava. — Začetek ob 7. uri zvečer. — Vstopnina 50 kr. Radodarnosti ni meje.

Odbori vseh slov. društev Tržaških.

(Goriške šolske oblasti) dobile so ukaz, da se ne sme poučevati v šolah, kedar je zunaj v senci 18° gorkote.

(Hrpejska železnica) se otvori 5. julija t. l.

(Volitve na Hrvatskem). Končala se je večdnevna borba med hrvatsko vladno stranko in opozicijo. Konečni rezultat volitev je ta-le: Vladna narodna stranka je imela v prejšnjem saboru 64 glasov, sedaj 86; središče 4, sedaj 2; neodvisna stranka 16, sedaj 7; stranka prava 24, sedaj 9, izven strank sta bila dva, sedaj tudi dva; tri volitve so ustavljene. Vsi odlični poslanci narodne stranke so zopet izvoljeni kot: Minister Bedeković (v dveh volilnih okrajih), Francisci (v treh volilnih okrajih), Vaso Gjurgjević, Mirko Hrvat (v treh okrajih), grof Janković, Jurij Krestić, Josip Miškatović, sekijska načelnika Spevec in Stanković, Šram, Vukotinović itd. Od opozicijskih kandidatov so propali: Derenčin, Gržanić, Hinković, Kamenar, Mazura, dr. David Starčević, Tuškan, Živković. — V vredništvu „Hrvatske“, ki je glasilo stranke prava, iskala je policija dva dopisa o volitvah. Našli niso ničesa, vrednika so zaprli.

Telegrami.

London, 22. junija. Včeraj se je pričela v mraku razsvetljava mesta. Posebno velikansko sta bila razsvetljena Westend in City. Ljudstvo se je sprehajalo po krasno razsvetljenih ulicah. Neredov ni bilo. Mej večrajšnjim slovesnim sprevodom je bilo več nesreč. Markiz Lorne je pal raz konja in bil nekoliko ranjen. Slovesnost petdesetletnice se je včeraj praznovala po vsi Angliji.

Umrli so:

20. junija. Ana Domenika Mutec, usmiljena sestra, 26 let, Kravja dolina št. 11, jetika. — Marija Haring, poštnega kondukterja vdova, 66 let, Marija Terezije cesta št. 5, vsled spridenje črev.

Tuji.

20. junija.

Pri **Matiču**: Dr. pl. Rosaš, c. k. dvorni svetnik, z Dunaja. — Mikuš, bančni ravnatelj, z Dunaja. — Jožef Tschop, trgovec, z Dunaja. — Z. Bajardi, c. k. uradnik, iz Gradea. — Frane Dobiašek, potovalec, iz Gradea. — T. Neugebauer, tesar, z soprogo, iz Nemčije. — Dr. Pfeiffer, c. k. računski svetnik, iz Tienta.

Pri **Stona**: A. Bimulissa, zasebnik z družino, iz Krfa. — Hopp in Adler, trgovec, z Dunaja. — C. Wunderlich, trgovec, iz Moravskega. — Janez Černy, glavni zastopnik banke „Slavije“ z družino, iz Olomuea. — F. Pokorny, zdravnik, iz Olomuea. — Dr. Emil Bürger, bilježnik, iz Kočevja. — Marini, trgovec, iz Gorenjskega. — S. Parimadi, zasebnik, z družino, iz Trsta. — Janez Pregelj, c. k. stotnik, iz Pulja.

Pri **Bavarskem dvoru**: Marka Šutej, potovalec, iz Starega trga.

Pri **Južnem kolodvoru**: Leopold Dillag, potovalec, iz Gradea. — A. Josetz, Marija Karlin, Julija Homann, Margareta Zettel in M. Terdina, zasebnice, iz Škofje Loke. — J. Kržišnik, usnar, iz Škofje Loke. — A. Leskovic, trgovec, iz Škofje Loke. — K. Petzl, c. k. svetnik, iz Trsta. — L. Stanzer, zasebnica, iz Trsta.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju				
21.	7. u. zjut.	733 15	+17 0	sl. svzh.	del. jasno	14:80 dež
	2. u. pop.	733 88	+13 8	sl. vzh.	dež	
	9. u. zveč.	736 34	+12 4	sl. svzh.	oblačno	
Zjutraj skoraj jasno, po 7. uri se je jelo oblačiti, okoli pol 1 vllila se je ploha, popoldne je večkrat deževalo. Srednja temperatura 14.4° C., za 4.2° pod normalom.						

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

22. junija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81	gl.	30	kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ (s 16% davka)	82	—	55	—
4% avstr. zlat. renta, davka prosta	112	—	65	—
Papirna renta, davka prosta	96	—	85	—
Akoije avstr.-ogerske banke	888	—	—	—
Kreditne akoije	282	—	60	—
London	126	—	40	—
Srebro	—	—	—	—
Francoski napoleond.	10	—	03	—
Ces. cekini	5	—	95	—
Nemške marke	62	—	15	—

Tržne cene

dné 22. junija t. l.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	7	31	Špeh povojen, kgr.	—	64
Rež,	4	55	Surovo maslo, „	—	90
Ječmen, „	4	22	Jajce, jedno „	—	2
Oves, „	2	92	Mleko, liter „	—	8
Ajda, „	3	90	Goveje meso, kgr.	—	64
Proso, „	4	71	Telečje „	—	50
Koruza, „	5	20	Svinjsko „	—	60
Krompir, „	2	32	Koštrunovo „	—	36
Leča, „	11	—	Pišanec „	—	45
Grah, „	13	—	Golob „	—	20
Fižol, „	12	—	Seno, 100 kgr.	2	23
Maslo, kgr.	1	—	Slama, „	2	23
Mast, „	—	64	Drva trda, 4 mtr.	6	—
Špeh svež, „	—	60	„ mehka, „	4	—

Zahvala.

Za izvrstno vredenje romanja na Trsat pri Reki izrekajo vsi romarji presrečno zahvalo v prvi vrsti prečast. gospodoma kanoniku Andreju Zamejcu in o. Jožefu Bizavičarju, kakor tudi vsem čast. gg. duhovnikom, kateri so se vdeležili po namenu sv. Očeta romanja. Zahvaljujejo se tudi blag. gospodu Avgustu Erzlinu, magistratnemu uradniku, kateri je preskrbel posebni vlak v ta namen ter vzdrževal vzgledni red pri romanji.

Trsatski romarji Ljubljanski.

Zahvala.

Na praznik sv. Rešnjega Telesa bil je pri nas velik požar. Štirim posestnikom pogorela so vsa poslopja, zavarovan pa je bil le en sam pri društvu „Riunione Adriatica di Sicurtà“. Glavni zastopnik omenjenega zavarovalnega društva za Kranjsko, g. Ivan Perdan, prišel je osem dni po požaru v Šmartno in je zavarovanemu Jožefu Izgoršek u vso zavarovalno svoto v znesku 1068 gold. popolno izplačal. Pri tej priliki podaril je gosp. Perdan tukajšnji požarni brambi 25 gold., dalje izročil je g. dekanu primerno nagrado za one, ki so oteli farovško pristavo največe nevarnosti požara.

Podpisani izrekamo za toliko blago postopanje gosp. Perdaneu najtoplejšo zahvalo.

Šmartno pri Litiji, 20. jun. 1887.

Jakob Rus, dekan. — Franc Knaflič, nam. načelnika požarne brambe. — Jožef Izgoršek, posestnik. (1)

Najboljši
papir za cigarete

je
LE HOUBLON

Francoski izdelek

CAVLEY-a & HENRY-a v Parizu.

Pred ponarejenim svarimo!

Ta papir priporočajo gg. dr. J. J. Pohl, dr. E. Ludwig, dr. E. Lippmann, profesorji kemije na Dunajski univerzi, jako toplo in to zarad tega, ker je jako fin, popolnoma čist, in ker nima prav nobenih škodljivih snovi primešanih. (29)

17, rue Bréanger, à PARIS

Poštné zveze.

Odhod iz Ljubljane.

V Novomesto vsak dan ob 6 zjutraj, sprejema blago in popotnike. Prostora je za pet ljudi.

V Lukovco preko Domžal vsak dan ob 7 zjutraj.

V Kočevje preko Velikih Lašč vsak dan ob 1/2 7 zjutraj.

V Kamnik vsak dan ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 3 pozimi.

V Polhov Gradec in na Dobrovo vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 2 pozimi.

Na Ig ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 3 pozimi.

Prihod v Ljubljano.

Iz Novega mesta vsak dan ob 2 popoldne.

Iz Lukovce vsak dan ob 5. uri 25 min. popoldne.

Iz Kočevja vsak dan ob 6. uri 20 min. popoldne.

Iz Iga vsak dan ob 8. uri 30 min. zjutraj.

Iz Kamnika vsak dan ob 9. uri 5 min. dopoldne.

Iz Polh. Gradca in Dobrove vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 9. uri 15 min. dopoldne.